

[Ole Vagn Christensen]

alle dens gerninger og alt dens væsen. Alligevel, vil jeg gentage, formåede loven at virke og sætte nye job i gang. Vi ville gerne have beholdt jobskabelsen og gjort den langt bedre og mere effektiv. Det er der nemlig perspektiv i.

Det lovforslag, vi nu behandler, er en klar nedskæringslov. Der er mange uklare og dunkle punkter i det, som vi skal have opklaret under udvalgsarbejdet. Ved gennemlæsning støder jeg på flere problemer. Bl.a. harmoniserer man løntilskuddet på den hidtil laveste sats, nemlig 35 kr. i timen. Det illustrerer besparelsesmotivet, som åbenbart vejer tungere end hensynet til de ledige. Man ændrer refusionen til kommunerne. Fremover får de kun den hidtidige refusion på 50 pct., men inden for en bestemt ramme. Før kunne de afsætte midler ekstra og stadig opnå refusion. Man henviser ganske vist til, at kommunerne da stadig kan afsætte flere midler. Ja tak, men hvor mange kommuner har råd til i den aktuelle situation at gøre dette, når refusionen er nul? Det ved regeringen godt, så hvorfor foregøgle noget andet?

Kommunerne får lov til at anvise unge arbejde uden om arbejdsformidlingen. Det giver også problemer. Nu skal de unge deles op i grupper: dem i arbejdsformidlingssystemet og dem i bistandssystemet, og det bliver naturligvis de sidste, kommunerne vil anvise pladser til. Det harmonerer slet ikke med den megen tale fra regeringen om vægt på vejledning og information i arbejdsformidlingssystemet.

Det er et fattigt og tragisk budskab, regeringen har til de unge: vi ville måske gerne hjælpe, men vi vil hellere spare pengene. Man føler sig hensat til eventyret om »Kejserens nye Klæder«, hvor ministrene går rundt med lovforslag efter lovforslag og stolt viser dem frem. Det er på tide, at det går op for alle, at der ingenting er i disse lovforslag. De er hule, og al snak om aktiv indsats er desværre hykleri. Vi andre noterer os, at det er regeringens ungdomspolitik midt i ungdomsåret. Det er tragisk.

Connie Hedegaard (KF):

I modsætning til socialdemokratiet er det konservative folkeparti faktisk temmelig tilfreds med dette lovforslag til afløsning af jobskabelsesloven, som på en række områder

ikke har virket efter sin hensigt. Vi synes, det er både naturligt og rigtigt, at man nu justerer loven, så kun de velfungerende elementer af de hidtidige ordninger videreføres.

Således synes det konservative folkeparti, at det er rigtigt, at jobskabelsesprojekterne nu koncentrerer om det offentlige, kommuner og amter m.v. Ved udgangen af 1984 var der kun ca. 1.000 ansat ved privat jobskabelse, og i betragtning af, hvor meget besvær netop denne del af jobskabelsesordningen har givet anledning til, ikke mindst hvad konkurrenceforvridning angår, er det indlysende, at der må kunne findes bedre anvendelse for såvel de økonomiske som de menneskelige ressourcer, der har været brugt.

Vi synes fra konservativ side, det er afgørende, at ministeren med dette forslag vil søge at komme konkurrenceforvridningen til livs. Vi har set talrige eksempler på, at jobskabelsesprojekterne blot har bevirket, at arbejdsløsheden er blevet forplantet fra det ene sted til det andet. Således har der under jobskabelsesloven kunnet produceres alt fra kartoffelpulver til kufferter og møbler, aktiviteter, som indlysende nok er gået ud over private virksomheders produktion.

Derfor er det konservative folkeparti glad for, at det i lovforslagets § 4 præciseres, at afsætning og produktion ikke i sig selv kan være målet for et beskæftigelsesprojekt. Netop derfor synes vi, det er lidt problematisk, at det offentlige med lovforslagets § 5 stadig vil have mulighed for i hvert fald i teorien at starte produktion af alt det, der ikke i forvejen produceres i danske virksomheder, oven i købet uden at lovforslaget giver nogen tidsbegrænsning for en sådan produktion. Et eksempel kunne være det i øvrigt meget vellykkede østersprojekt i Isefjorden. Hvor længe skal det kunne køre i offentlig regie? Sådan som jeg læser det foreliggende forslag, er der ingen tidsbegrænsning, hvilket vi fra konservativ side er lidt betænkelige ved.

Tilsvarende synes vi, det er lidt betænkeligt, at der heller ikke, hvad angår de ansatte, er nogen tidsbegrænsning for, hvor længe de kan være i et offentligt beskæftigelsesprojekt. Ikke mindst i betragtning af, at arbejdsformidlingen og arbejdsmarkedsnævnene nu får mindre indflydelse på og indseende med en lang række projekter til fordel for tilsvarende større indflydelse til kommunerne, kunne en